

Galaten 2:20b

**“en hetgeen ik nu in het vlees leef,
dat leef ik door het geloof van de Zoon van God,
Die mij liefgehad heeft en Die Zichzelf voor mij overgegeven heeft.”**

1 Jezus' liefde

2 Jezus' overgave

3 Jezus' geloof

Gemeente.

Goede Vrijdag. De dag waarop de Heere Jezus gekruisigd is. De dag waarop het zwaartepunt van Zijn lijden in de Godverlatenheid plaatsvond. De dag waarop de Zoon van God gestorven is. Waarom is dat 'goede Vrijdag'? En voor wie is dat 'goede Vrijdag'?

Voor mensen als Paulus. Mensen die leven door het geloof. Die met Christus gekruisigd zijn en daarom nu leven. En waarom is het voor allen die leven door het geloof 'goede Vrijdag'? Omdat zij mogen belijden wat Paulus belijdt, ziende op Jezus, de Gekruisigde: dat Hij het is Die mij heeft liefgehad en Die Zichzelf voor mij overgegeven heeft. Als je dat belijden mag, ja dan is 'goede Vrijdag'.

1 Jezus' liefde

Ziende op het kruis, ziende op Jezus' nederdaling te hel, op zijn dood, zegt, zingt Paulus: 'Die mij liefgehad heeft.' Daarom is Jezus gestorven, heeft Hij aan het kruis gehangen, want Hij heeft mij liefgehad. Dus Jezus is niet voor mij gestorven omdat ik daarom gevraagd heb, omdat ik daarnaar verlangde, omdat ik zo mijn best deed en zulke goede voornemens had. Omdat ik zo hard riep in mijn ellende en zo ernstig bad dat Hij daarom zei: Ik zal komen om jou te redden, om voor jou te sterven. Nee, Hij is voor mij gestorven omdat Hij mij liefhad. Zonder iets in mij dat Hem daar aanleiding toe gaf. Integendeel, terwijl er zoveel in mij was, en is, dat Hem volstrekt onaangenaam is, wat Hij verafschuwt, waarvan Hij gruwet. Waar Zijn hele innerlijk van walgt. Stinkend en blakend van zonden en ongerechtigheden. Hij is voor mij gestorven omdat Hij mij heeft liefgehad. Omdat Hij ontferming kende met mijn ellende en nood waarin ik mezelf geworpen had. Omdat Hij mij heeft liefgehad.

Dat is niet: Jezus hield van mij, zoals een jongen van een meisje houdt, een man van zijn vrouw. Waarom houdt die jongen van zijn vriendin? Nou hij zit daar genoeg reden voor: ze is mooi en knap, ze is lief en heeft een goed karakter, ze is leuk in hoe ze met dingen omgaat. Die jongen houdt van zijn vriendin omdat..... en hij kan wel 5 dingen noemen waarom dat zo is. Jezus hield niet van mij omdat..... Nee, Jezus heeft mij liefgehad hoewel iken je kunt zo 5 dingen opnoemen waarom Hij niet je gezocht en liefgehad zou hebben, maar toch heeft Hij mij liefgehad.

Daarom is Hij voor mij gestorven. Gekruisigd, neergedaald ter hel. Had Hij het allerergste voor mij over. Droeg Hij het allerzwaarste wat er is. Meer kan je nooit voor iemand overhebben dan wanneer je voor hem je laat kruisigen, vervloeken, neerdaalt ter hel. De prijs die het je kosten mag is tekenend voor de mate van je liefde. De hoogste prijs tekent dus de hoogste vorm van liefde. Ware liefde zoekt het goede voor de ander. Hij, Die mij heeft liefgehad tot op het kruis zoekt het goede voor mij: verlossing van schuld en vloek, straf en oordeel. En schenking van vrede met God, eeuwig leven, vergeving van zonden en een eeuwige zalige erfenis. Zo groot is Zijn liefde voor mij dat Hij dat voor mij verwierf en mij dat schenkt.

Ziende op het kruis, Golgotha, nederdaling ter hel, sterven: Die mij heeft liefgehad. En het zingt in je hart: en wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst liefgehad heeft. Uit bron van Jezus' liefde welt een stroom op van wederliefde. Van verlangen naar Hem en Zijn nabijheid, naar ervaring van Zijn liefde. Van verlangen om Zijn liefde te gedenken en te overdenken. Om Zijn liefde te danken en te dienen. Van verdriet over mijn gevoelloosheid, mijn ondankbaarheid, mijn zondigheid, mijn afdwalingen. O kon ik maar meer en dieper zien en beleven hoe lief Gij mij hebt gehad. Zo tegen alle verdienste in, ondanks mijzelf, zo veel ten koste leggend, zoveel mij schenkend. Hij, Die mij heeft liefgehad, zal mij nooit meer loslaten. Zal mij eeuwig tot Zich nemen.

En die liefde van Jezus stroomt door de gemeente heen. Liefde voor onwaardigen, voor mensen die alleen maar reden geven tot het tegenovergestelde. Die alleen maar in zich hebben waar Hij van gruwen moet en niets wat Hem aantrekt. Zou dat het Evangelie zijn? Die rivier die stroomt naar de laagte. Zoals een rivier de laagste plekken zoekt om zich een weg te banen. Zo stroomt deze liefde naar de lage plaatsen. Opdat wie dorst heeft kome en drinke. Drink van dit water des levens.

Die mij heeft liefgehad. Dat is dus een ander geluid dan watje ook vaak hoort vandaag de dag: dat Jezus toch voor iedereen gestorven is. En dus ook voor mij, dat ligt dan voor de hand. Als dat zou zijn, dan zou iedereen zalig worden. Want als Jezus je zo liefgehad heeft dat Hij voor je stierf dan wordt je ook zalig. Of: je krijgt een troosteloos Evangelie: Jezus is wel voor alle mensen gestorven, heeft alle mensen liefgehad, maar dat betekent nog niet dat je zalig wordt. Dat hangt ervan af of jij.....of jij goed genoeg gelooft, vroom genoeg leeft, ijverig genoeg Hem zoekt.
Troosteloos

Evangelie. Het zwaartepunt van mijn zaligheid wordt bij mij gelegd. Arme arme ik, als ik de beslissende schakel voor mijn zaligheid zelf moet zijn of maken...

2 Jezus' overgave

Ziende op het kruis, de nederdaling ter hel, het sterven van Jezus: Die mij heeft liefgehad. En Die Zichzelf heeft overgegeven voor mij. Zo er ging Zijn liefde. Hij gaf niet iets, maar Hij gaf Zichzelf. Ja, ze komen wel eens langs met een collectebus voor de ZOA, hulp in Azie. Heb u iets voor de ZOA? Nou, ja allicht wel iets. Iets geven gaat nog wel. Maar jezelf geven? Jezelf geven om naar zo'n land te gaan om daar te helpen. Dat is heel wat meer. En dan zou ja na moeten gaan: ze komen vragen: hebt u iets over voor de Vervolgde Kerk Noord Korea. Ja, natuurlijk wel iets. Maar jezelf: om zelf ernaar toe te gaan en je te laten martelen....? Wie geeft Zichzelf. Zo vroeg de Vader: wie heeft Zichzelf over voor zondaren die de eeuwige vloek waard zijn, de Godverlatenheid? Niet, wie heeft iets voor hen over, maar Zichzelf? Ja, Vader, Ik kom om Uw wil te doen. Die Zichzelf overgegeven heeft.

Zichzelf overgegeven heeft. Overgegeven. Dat is: uitleveren, in handen stellen van, in de greep geven van, een ander met je laten doen wat hij wil. Zo is het dus gegaan. Als je oppervlakkig de Evangelien leest zou je denken: zij grijpen Hem. Zij nemen Hem gevangen. Het Sanhedrin, Judas, Kajafas, Pilatus, soldaten. Zij nemen Hem, nee, Hij geeft Zich over aan hen. Het gaat van Hem uit. Het gebeurt allemaal omdat Hij het wil, Zelf wil. Even laat Hij dat soms zien: als al die soldaten achterover vallen en Hij zou zo weg kunnen lopen. Als Hij zegt: zou Ik Mijn Vader niet kunnen bidden om 10 legioenen engelen om Mij te beschermen. Dan breekt het even door: Hij geeft Zichzelf over.

Aan wie? Nou, aan Sanhedrin, Kajafas, Pilatus, soldaten. En die weten wel raad met Hem, gruwelijk: hun woede waarmee ze slaan, spugen, spotten, treiteren. Aan wie nog maar? Aan satan, die al zijn woede koelt op Hem met zijn verzoeken. Om Hem af te laten wijken en te laten ongehoorzaam zijn. Zeg dan wie U sloeg, doe dan iets? Kom dan af van het kruis, toon Uw macht. Aan wie geeft Jezus Zich nog meer over? Aan de toorn van Zijn Vader, de toorn van God. Laat die Hem meevoeren. Als een stormwind naar de diepten toe van de hel. Van ongenoegen Gods dat brandt op Zijn ziel. Van godverlatenheid voor Hem, Die zo aan Zijn God verbonden was. Van eeuwig vuur en gloed dat verteert en brandt. Hij gaf Zichzelf eraan over. Die Zichzelf heeft overgegeven. Neem Mij en

brandt en woedt op Mij los. Mensen, duivelen, toorn Gods. Totdat de hel is uitgewoed op Mij.

Voor mij. Dat wil zeggen ten behoeve van mij. Om mij te verlossen. Om mij er vrucht van te geven. Vrucht van vergeving, vrede met God, gunst van God, leven met God, eeuwige zaligheid bij God. Voor mij, dat betekent nog dieper: in plaats van mij. Had Hij het niet gedaan voor mij, dan had ik het zelf moeten ondergaan. Hij gaf Zich over aan de woede van mensen, de haat van de duivel, de toorn van God. Waaronder ik anders had moeten verzinken. Had moeten, weet u nog van het Avondmaals formulier. Moeten: ik moet dat ondergaan. De wet drijft mij erheen. Ernaartoe. Schuldig als ik ben. De vloek der wet drijft mij in de richting van de woede van mensen, de haat van satan de toorn van God. De vloek der wet drijft me voort. Elke zonde is een zweepslag die mij verderdrijft. Totdat ik roep: Heere Jezus, red mij, verlos mij, ik word onderdrukt, wees Gij mijn Borg. Had moeten. Had moeten, maar nu nooit meer. Nooit meer. Hij voor mij, in mijn plaats.

Als ik in gedachten sta bij het kruis van Golgotha. En in geloof zie ik Hem daar hangen, Die mij heeft liefgehad en Die Zichzelf overgegeven heeft voor mij. Ik moest daar hangen. Wat Hij daar lijdt heb ik verdiend. Zo erg, zo zwaar. Ik besef niet half hoe erg de zonde is en wel niet moet zijn. Maar Hij hing daar voor mij. Nu hoef ik nooit meer. Nu geeft Hij mij nooit meer over dat lijden, die haat, die toorn. Daarvan ben ik door Hem verlost. Voor eeuwig. Omdat Hij Zichzelf heeft overgeven voor mij. Goede Vrijdag. Kent u het? Weet u hiervan? Wat een Goede Vrijdag was het op die heuvel daarginds! Om nooit te vergeten, tot in eeuwigheid toe niet!

Als Hij Zich zo voor mij heeft overgeven in handen van mensen, duivelen, toorn van God, zou ik dan mijzelf niet overgeven aan Hem? Aan Zijn wil, aan Zijn handen. Hoe Hij mij leidt, waarheen Hij mij wijst. Dat ik zeg: Heere Jezus, doe met mij wat U wilt. U gaf Uzelf voor mij over in de meeste wrede, verschrikkelijke handen, zou ik me dan niet overgeven aan de meest goede, doorboorde, liefdevolle handen? O Heere, leer het mij, leer mij aan Uw hand te gaan, me door Uw hand te laten leiden. Zonder murmureren, opstand, wankelmoedigheid, moedeloosheid, boosheid. Maar zo gewillig als U U overgaf, laat mij mezelf zo overgeven aan U.

3 Jezus' geloof

Dat klinkt wat vreemd: Jezus' geloof. Het is toch mijn geloof, ons geloof? Ja, en toch staat het hier een keer zo.

En nu de vraag die misschien al bij jou of u opkwam. Voor wie geldt dit? Hoe kom ik daaraan? Dat is ten diepste de vraag waar het om gaat. Waar het ooit in je leven toe komen moet. Hoe eerder hoe beter. Want als dit van mij niet geldt dan moet ik het zelf nog: overgegeven worden aan de haat van satan en de toorn van God. Voor eeuwig. Zelf eeuwig moeten verzinken, gedreven door de vloek der wet om mijn zonden. Dus dat moet toch onze vraag geworden zijn of worden; hoe deel ik in dat wat Paulus hier zegt?

Dat staat er vlak voor: door het geloof van de Zoon Gods. Door het geloof. En dan staat er niet: het geloof in de Zoon van God. Die uitdrukking we, die komt meestal voor in de Bijbel. Het geloof in Jezus. Hier staat: het geloof van de Zoon van God. Dat geeft eigenlijk nog dieper aan dat er zo'n nauwe betrekking is tussen geloven en Jezus. In het Grieks staat er geen voorzetsel tussen, maar is het met een tweede naamval, genitivus, aan elkaar verbonden: het geloof des Zoons van God. Het geloof wordt helemaal bepaald door de Zoon van God. Een eenvoudig voorbeeld. Als je 8 kubieke dm water hebt, dat kun je overal in opvangen als het maar 8 kubieke dm inhoud heeft: iets ronds, langwerpigs, vierkants, water past er altijd in. Maar als je een vierkant stuk marmer hebt van 8 kubieke dm dan moet je ook een huls van 8 kubieke dm hebben die ook vierkant is, dat past niet in iets wat rond is of driehoekig. Dat marmer bepaalt de vorm waarin je het opvangt.

Zo bepaalt Jezus het geloof. En dan gaat het om de rechtvaardigheid. Voor en na onze tekst blijkt dat. Daar komen de woorden rechtvaardigheid en gerechtvaardigd voor. Wat Jezus deed toen Hij mij liefhad en Zichzelf voor mij heef tovergegeven dat was rechtvaardigheid. Dwz.: dat was precies zoals God het Hem gevraagd had. Precies overeenkomstig Gods wil. Helemaal en volmaakt. Dat is rechtvaardigheid. Geloof is datgene waar Jezus' rechtvaardigheid inpast. Geloof is datgene wat Jezus kan opnemen en aannemen met al Zijn rechtvaardigheid. En wat is dat? Een lege hand. Een hand waar alle eigengerechtigheid uit weg is. Helemaal ontledigd. Want de uitnemendheid van Jezus' rechtvaardigheid doet al mijn gerechtigheid verbleken. Die leer ik schade en drek achten. En de wet met zijn heldere licht dat schijnt in mijn gedachten, bedoelingen, motieven en begeerten ontmaskert alles van mij als ongerechtigheid en onvolmaaktheid. Ik heb geen draad rechtvaardigheid in mezelf. En in zo'n hand past de rechtvaardigheid van Jezus.

Kijk, dat is geen kwestie van én-én. Ik heb mijn best gedaan, ik heb wat rechtvaardigheid, maar ja, dat is natuurlijk niet helemaal perfect, dat is niet altijd wat het wezen moet, dus Jezus vult het aan. Wat ik tekort en, vult Jezus aan. Nee, dat verdraagt zich niet met elkaar. Mijn rechtvaardigheid en de rechtvaardigheid die van Jezus is verdragen elkaar niet. Als je die vermengt dan krijg je iets wat uit elkaar valt. Verzet tegen God en gehoorzaamheid aan God vermengen zich niet, laten zich niet verenigen.

Het is óf-óf. Het marmer van de rechtvaardigheid die in Jezus is vraagt om een lege hand. Zo vol als Jezus' rechtvaardigheid is, zo leeg moet mijn hand zijn. Daar mag niets inzitten, dan past het niet meer. Als je een vat hebt van 8 kubieke dm voor dat blok marmer maar in dat vat zit nog rommel dan past het marmer er niet meer in. Jezus' rechtvaardigheid past alleen in een lege hand. Ontledigd van alles wat nog enigszins leek in aanmerking te komen. Schade en drek geacht om de uitnemendheid der kennis van Jezus Christus, mijn Heere. Dat is geloof. Geloof is de dorst naar Jezus' rechtvaardigheid. En wie dorst heeft die kome en neme dat water des levens om niet. Christus is niet voor iedereen gestorven, maar er is een gestorven Christus voor iedereen beschikbaar, aangeboden. Geloof is datgene wat dorst naar Christus rechtvaardigheid. Geloof is wat zo arm is dat het Jezus nodig heeft Zo verloren dat het Jezus niet missen kan. Zo leeg, dat alleen Jezus' rechtvaardigheid het vullen kan. Wie is zo leeg, zo arm, zo ontledigd, dat Hij zonder Jezus geen vrede durft te bedenken met God? Wie dorst naar Jezus, heeft geloof. Want geloof is datgene wat Jezus niet missen kan, waar Jezus gerechtigheid inpast.

En ten tweede zit in die uitdrukking : geloof van de Zoon van God iets wat eigendom aangeeft. De fiets van mij is eigendom van mij. Het geloof van Jezus is eigendom van Jezus. Hoe zit dat? Kijk, een kleine jongetje heeft een fiets, zijn fiets. Nou ja, door vader gekocht, betaald, gegeven en die heeft hem geleerd erop te fietsen. Kijk, mijn geloof, inderdaad, dat gaat door merg en been heen, zoeken, roepen, strijden, vertrouwen enz. Maar: dat geloof heeft Jezus gekocht en betaald, Jezus heeft het gegeven en Jezus is het me aan het leren. Dus ten diepste: Zijn geloof. God zij dank!

Het geloof van de Zoon van God. En dan volgt het: Die mij heeft liefgehad en Die Zichzelf voor mij heeft overgegeven. En ik leef. Leef met

God, leef en de vloek ligt voor eeuwig achter mij. Leef, onder een open hemel, en met de eeuwige erfenis in het verschiet. Dat is leven. Leven verzoend, aangenomen, teruggebracht tot de Vader. En ik leef. Door Hem, Die mij heeft liefgehad, en Die Zichzelf voor mij overgegeven heeft. Voor mij, ook voor mij. Mij. Ondankbaar schepsel, vijand, onverbeterlijk. Die Hem voor Pilatus mee overgaf en wegriep. Die zo onvatbaar ben voor Zijn stem, die voor mijn bekering zo blind, dwaas, vijandig was, en na mijn bekering nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Spurgeon zegt ergens als het daarover gaat: voor mijn bekering had ik me kunnen voorstellen dat God iedereen zou hebben verworpen en mij alleen zou hebben aangenomen. Na mijn bekering had ik me voor kunnen stellen dat God iedereen zou hebben aangenomen en mij alleen verworpen had. Mij liefgehad. Voor mij overgegeven. Op die dag der dagen. Die dag dat Hij leed, en werd gekruisigd, dat Hij nederdaalde ter hel en stierf. Die dag, die vrijdag, die goede Vrijdag. Amen.